

Zpráva o stavu trampingu v T.O. Rudá tvář

Přiblížila se chvíle, kdy se měl Psí huba, slavný náčelník ještě slavnější T.O. Rudá tvář, vrátit z vojny. Dramatičnost té chvíle předpověděl osadní medicínman Bob Medicína chmur-ným výrokem "dá nám do dršky, ježto jsme zradili světlé ideály trampingu", zatímco bojovně laděný řadový indián Tašonk hrdě vykřikoval, že co si koupil trabanta cítí se jako velikán a Psí huba ať jde se svým trampingem do háje. Jako důkaz, že si z náčelníka nic nedělá, propil v pohostinství Na Růžku domovenku a dýmku míru, památ-nou tím, že ji Psí huba vykouril s jistým zfalšovaným trampem těsně předtím, než mu vrazil svou indiánskou pěst do žaludku.

V osudové chvíli, kdy byl vyřazen z vojenského prostředí a stanul na civilním chodníku, Psí huba statečně přijal myšlenku, že mu nějaký čas nebude na vyholené hlavě slušet indiánská če-lenka a v usilovné snaze nezdravit všechno zelené jel domů.

Do rodného města dorazil náčelník v podvečerním čase trampských slezin a vzal to přes pohostinství Na Růžku. Tam byl kamarády z jiných osad nejdříve bouřlivě přivítán a posléze žalobníčky informován o nechutném chování novomastňáků Boba a Tašonka, včetně jakési trapné zále-žitosti s domovenkou a dýmkou míru. Psí huba tento otřes přijal chladně. A přestože pivo a rum brzy ovládly řídicí páky jeho intelektu, našel tento výtečný mladík pozdě v noci zcela jistě svou ulici a svůj činžovní dům, bezpečně poznal své rodiče, narval do sebe mísu bramborového salátu s hromadou řízků a usnul v kuchyni na gauči, zatímco jeho útroby vyděšeně zápolily s novým způsobem života.

Na první povojnový vandr jel Psí huba sám jako samotář, bez těch dvou zrádců, kteří se při setkání s ním drze hlásili ke svým mastňáckým sklonům. Bob se hodlal ože-nit a Tašonk strašit autostrády.

Jenomže moudrý Manitou rozhodl o T.O. Rudá tvář jinak. V pátek poslal do městských ulic zla-točervené střípečky zapadajícího slunce a všeslibující větrík vonící čoudem lokomotiv. Bob Medicína to nevy-držel. Vymanil se z objetí snoubenky a vydal se k Tašon-kům. Kamaráda osadníka našel ve sklepní dílně v zápase se vzdor-nými vnitřnostmi svého vozítka. Během doby co se navzá-jem ujišťovali, že Psí huba je siouxskej magor a tram-ping hra pro děti, Tašonk zabalil usárnu, Bob si pro bagáž skočil domů, nacpali se s tím do trabanta a jeli za ná-čelníkem.

Napsal uživatel Kavče a Sint
Pátek, 08 Červenec 2005 04:00

"Ale vandruju naposledy," varoval Tašonk, "chci se vě-novat závodům trabantů do vrchu a s vrchu."

"Je to poslední vandr s náčelníkem," potvrdil Bob Me-dicína, "aby se neřeklo, že jsme osadu důstojně nerozpus-tili."

Trabant se pohyboval přískoky a na každé křižovatce musel Bob vylézt a vůz roztlačit.

"Co chceš," krčil rameny Tašonk, "dal jsem za to fáro sedm stovek. Nějakou chybičku mu dovolit musím."

Na široké silnici za městem se trabant rozfrčel, až pneumatiky pištěly a dveře vrzaly, a Tašonk vychloubavě přibral stopaře, toulavého výrostka s uhýbavýma tmavýma očima. Celou cestu pak stopaře krmil pohádkami o svých nebez-pečných vandrovních dobrodružstvích, což Bob těžce nesl, neboť chtěl taky krmit, ale nedostal se ke slovu.

Když silnice zavedla trabanta do kraje pískovcových skal, Tašonk zastavil u krajnice a vyzval stopaře, aby počkal v autě, že se jen podívají, není-li na blízském campu ná-čelník. Blízký camp bylo proslulé tábořiště pod Fort Drabes, svědek urput-ných šarvátek prohibiční T.O. Severní západ a velmi neprohibiční T.O. Jižanské vlajky. Psí huba se na tom místě nenacházel, ale povalovala se tam kompletní sestava T.O. Severní západ, to je šerif, Bíba a Klacek. Ti tři hned začali přemítat, jestli T.O. Rudá tvář patří k jižanům či severanům, aby si v případě přísluš-nosti k Jihu zpestřili čas před večeří rvačkou. Tašonk a Bob uznali za vhodné rychle ustoupit, zvláště před tím zrzavým zběsilcem Bíbou, a ujišťovali, že indiáni jsou vždycky se všema, ale pokud skutečně dojde k bitvě o ten velký rohový stůl ve výletní restauraci Na Vyhlídce, sa-mozřejmě T.O. Severní západ proti Jižanské vlajce podpo-ří. Morálně zcela jistě. Jako odměnu za podpurná slova jim šerif nabídl horký čaj ze speciální kopřivobodlákové směsi vylepšené snítkou jitrocele, čímž je vypudil ještě rychleji.

"Škoda, že už nejsme trampové," litoval Bob Medicína, když se vraceli k silnici, "mohli jsme chytit Bíbu pod krkem, aby viděl, že my indiáni zas tak úplně vždycky se všema nejsme. Taky bysme rádi zabrali ten velkej rohovej stůl, kdybysme byli trampové."

Vynořili se z lesa na místě, kde nechali trabanta a zjistili, že tam není.

Toulavý výrostek s uhýbavýma očima s ním ujel, ale uznale vyházel vandráckou bagáž do příkopu. Tašonk zmateně pobíhal a vykřikoval "tady jsem ho postavil, přesně tady stál, a nechal jsem tak klíčky a papíry", což mu nijak nepomohlo.

Přesně v té chvíli se náčelník Psí huba nacházel za kopcem dál na sever na jiném campu. Na tom, který vždyc-ky považovali za svůj osadní. Psí huba stál a zíral. Něžný lesní dolík se skalnatou stráňkou se změnil v holé pařeziště, borůvčí uschlo, rozmetené ohniště se ztratilo pod hromadou rezatých plechovek dřevorubeckých obědů a u náčelníkových nohou se v cizí láhvi od slivovice líně rozvaloval slimák.

"Kam jste dali les, vy dva zrádci, Bobe a Tašonku?" zaskučel náčelník. "Zašantročili jste ho jako mou oblíbenou dýmku. Chvilí jsem tu nebyl, a osadní camp vypadá jako oškubaný kuře. Tramp brání své území s nožem v ruce, vy odpadlíci!"

Psí huba s kletbami opustil potupené údolíčko, chytil stopa do městečka a odebral se na nádraží, aby odjel do jiného lesa, pokud ještě nějaký zůstal. Pro utlumení žalu to vzal nástupištěm přímo k nádražní restauraci, kde se ve dveřích srazil s členem T.O. Padesát metrů od hospody zvaným Tlustej Bandita Dany. Psí huba okamžitě zaútočil:

"Cos dělal, tlustěochu, celou dobu, co jsem tu nebyl?"

"Chlastal," upřímně odpověděl překvapený Dany.

Psí huba ho srdečně objal, pochválil "tys zůstal věr-ný, ty ses neodrodil" a společně vtáhli do restaurace.

Když byli v parádě a náčelník se blahodárně dostával ze smutku, stala se mu nemilá příhoda. Objednával si zrovna u výčepu, když se k němu přimotal toulavý výrostek s temnými

Napsal uživatel Kavče a Sint
Pátek, 08 Červenec 2005 04:00

uhýbavýma očima. V ten moment přišel náčelník o občanku a všechno, co v ní měl uloženo: papírovou dvacetikorunu, klíč od domu, šitíčko, kousek březové kůry, dvě zápalky se škrtátkem (trampové jako Psí huba víc zápalek na vandru nepotřebují – vždycky jim někdo půjčí) a náhradní tkaničku do bot. Tlustej Bandita Dany nemohl pochopit, jak někdo dokáže tohle všechno naskládat do malinké knížečky a pak si to nechá šlohnout, ale Psí huba mu tak dlouho vysvětloval úložný systém podle stránek, až to raději pochopil a udělal radu znalce: prohledat popelnice!

Obešli nádoby na odpadky kolem nádraží a přilehlých chodníků, a za nažloutlého svitu pouličních zářivek rabovali popelnice s takovou zručností, že to trampingu na pověsti nepřidalo. Náčelníkovu občanku sice nenašli, ale v košíku před zavřeným zmrzlinovým stánkem objevili mezi zbytky kornoutků růžové destičky řidičského průkazu, z něhož zarputile hleděla Tašonkova tvář.

"Hele," poznamenal Tlustej Bandita Dany, "tvůj osadník se zbláznil a zahodil řidičák i s autákem!"

Za stánkem v temném koutě parkoval -omšelý světlezelený trabant zdobený Tašonkovým osobním znakem, roztomilou muchomůrkou v mokašínkách. Trabant měl vyvrácené dveře, chybělo přední sedadlo a volant, což Psí hubu inspirovalo. Za Danyho pomoci umístil pod zadní sklo papír s textem: Volně k rozebrání za písemné poděkování na uvedenou adresu... a připsal Tašonkovo bydliště. Ať z toho taky něco má, závodník.

Potom se Psí huba a Tlustej Bandita Dany vrátili na nástupiště, kde potkali zmateně pobíhajícího Boba s Tašonkem.

"Odcizili mi vůz," kvílel Tašonk, "musím to hlásit. Ať v televizi oznámí celostátní pátrání. Ten trabant byl závodní do vrchu a s vrchu!"

Tlustej Bandita Dany se zlomyslně uškleboval, ale mlčel. Psí huba pohladil kapsičku batlu, do níž ukryl Tašonkův nalezený řidičský průkaz. Chtěla bys k Tašonkovi, ty růžová bestie, chtěla, vid'? Tůhle!

Napsal uživatel Kavče a Sint
Pátek, 08 Červenec 2005 04:00

Aby Tašonk přišel na jiné myšlenky, vzali ho s sebou do nádražní restaurace. Tam to šlo tak rychle, že Bob Medicína a řadový indián Tašonk nejen řádně oslavili náčelníkův návrat z vojny, ale dokonce Bob díky své nestálosti odvážně oznámil, že nemusí mít každou snoubenku, která mu přijde do cesty, čímž idea trampingu v T.O. Rudá tvář zase o kousek zvítězila.

Z restaurace je vypudili v době, kdy se rozjížděly poslední noční vlaky. Psí huba naložil Tlus-tého Banditu Danyho do rychlíku na Prahu, aby v tomhle stavu nepřekážel v přírodě, a potom celá T.O. Rudá tvář svorně nastoupila do motoráku, mířícího do skal, aby odjela zasáhnout do boje o velký rohový stůl ve výletní restauraci Na Vyhlídce.

"Les na našem campu stojí?" ptal se záludně náčelník.

"Stojí," potvrdil Tašonk, "to budeš koukat, jak povyroste."

Lháři, pomyslel si náčelník, budeš vyklízet plechovky z ohniště.

Motorák se rozjel. Bylo to nádherné, nádherné jako dřív. Noc kolem trati svítila měsícem, stíny ubíhajících stromů se ploužily po krajině a v dáli nad hradbou černých skal zářila okna restaurace Na Vyhlídce.

Během jízdy vzala jako vždycky Boba Medicínu ledvina a tak se odebral kvílet do náručí holek, vracejících se z diskotéky. Tašonk som-roval u horolezců sušenky a těšil se, že až najde svého tra-banta, prodá ho za deset tisíc a zbohatne. Psí huba unaven stmelová-ním osady usnul a padal do uličky, odkud ho šetrně odku-lila paní průvodčí. Ani ho nebudila kvůli takové hlou-posti jako je platná jízdenka, neboť celý vagón ji jednomyslně ujistil, že indiáni to na téhle trati měli vždycky za-darmo.

Do bitvy o velký rohový stůl v restauraci Na Vyhlídce nakonec členové T.O. Rudá tvář nezasáhli, jelikož v dobré náladě připochovali pod Fort Drabes až za svítání. Ale aby se neřeklo, porvali se s T.O. Severní západ hned jak vylezli ze spacáků.

Zpráva o stavu trampingu v T.O. Rudá tvár + Jacku Londonovi

Napsal uživatel Kavče a Sint
Pátek, 08 Červenec 2005 04:00

Jaroslava Šálková - Kavče

ilustrace **Petr Vránek - Rysák**

Jacku Londonovi

Jo, Jacku, půjdem se rvát,
všude se budem rvát,
a nejvíc se snílky,
kteří ani jednou
nezaťali pěst,
protože jejich snění je tak
vohromné, skvělé, velkolepé -
že musí brečet,
když se chtějí rvát.

Budem se rvát,
protože je nádherné mít zkrvavenou tvář,
protože krev - to je láska.

A pro ni se budem rvát
a všem křičet,
že láska je jako v žaludku nůž -
a v té křeči (vždycky poslední)
se chce tolik
žít.

Zpráva o stavu trampingu v T.O. Rudá tvár + Jacku Londonovi

Napsal uživatel Kavče a Sint
Pátek, 08 Červenec 2005 04:00

Jiří Nekvapil - Sint, *Trapsavec 1972, 1. místo poezie pokročilých*

Trapsavec č. 27

Spolupracovali:

Jaroslava Šálková - Kavče (povídka), **Petr Vránek - Rysák** (ilustrace), **Jiří Nekvapil - Sint** (báseň),

Sylva Čekalová
(scan)

Uzávěrka Trapsavce č. 28 je v úterý 12. července.